

ניקיון החומר

חלק מאיתנו עסוקים בניקיון.

חלק מאיתנו עסוקים בשאלה איך מתחילים לנקות:)

גם הכהן בפרשת ויקרא, עוסק בניקיון מעי הבהמה המוקרבת, היות ושטיפת מעיים זו, היא חלק בלתי נפרד מעבודת ההקרבה.

כדי להתקרב אל הקב"ה, יש צורך בניקיון ואסתטיקה של החלק הבהמי בנפש.

והנה, כאשר כמה פסוקים בהמשך, העני מתנדב להקריב עולות עוף, אין צורך בשטיפה. די לתלוש את מעי העוף, להשליך אותם ואפשר להמשיך במלאכה. הקרבן יעשה את המבוקש, יקרב את העני אל בוראו, גם ללא שטיפת מעיים.

ולמה? יש מי שמסביר, כי הסיבה נעוצה בכך, שמעי העני עצמו ריקים לפעמים. העני לוקה בפחות חומריות, החלק הבהמי שבו מצומצם, כיוון שהוא מתייסר בעניו, ואין לו נטייה חומרית חזקה, כמו לעשיר.

בימים אלה, ההכנה לחירות עוברת דרך שעבוד הניקיון, שמסייע לחומריות להצטמצם בנו, קל וחומר אם אנחנו מוותרים על חפצים, ותורמים אותם הלאה. אנחנו מנקים, ומקווים לניקיון בנפש ולקרבת הבורא. כדי שאכן ההשפעה הזו תתרחש, כדאי לשתף את הילדים, אלה שיהיו עיקרו של ליל הסדר, כבר בהכנות. לדרוש את השתתפותם בנעימות תקיפה, לא לוותר על החוויה, ולהיות מרוכזים בעיקר: המצווה, ביעור החמץ, ההתבוננות בחמץ שבנפש, ובעזרת ה' גם ילדינו יהיו שותפים לניקיון ולחוויה המוכרת והמקרבת.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם